טן נכערון ערן מנט בניים מניים וכן גיי הילקוט פי תרומה רמו שמטן, ב) ראשו האחד על דופן זה וראשו האחר על. נ״ק,

ג) נ"ח פני, ד) ליור זה קשה,

שהרי מבואר שלמ"ד כספינה

גוששת הסניפיו היו עומדים

על גבי השולחו. ואולי יש לצייר

סניפין ה) ז"ל עיגולו, ו) ז"ל מלמעלה

וגי׳ הל״ק עד למעלה, ז) וחד בסופו ללד אורך כו׳. ל״ק,

לו משאן של לחם חזק. ז"ק, ש) מאמצעית היה הולך. ז"ק, י) נ"א ואח"כ כופל וכו". ז"ק,

ה' טפחים

ל) כמשפטן. ז״ק, מ) דאמת לקמן פי' בקונטרס דהי שראשי. ז״ק,

רבינו גרשום

כמין תיבה פרוצה. שניטל כמין היבה פוזצה. שניטל הקיר העליון ושתי קירות רחבה כעין זה כך לחם הפנים מקפלין אותו מלמעלה בראשו מיכן

מיכן: ספינה רוקדת. שהיא

משופעין ועולין למעלה

ובאמצע נמוכה: בשלמא

למ״ד כמין תיבה פרוצה

, היינו דהוו יתבי בזיכיו על

גבי הלחם שהיה שוה הלחם

באמצעיתו ויכוליו לישב

באמצניונו ויכולין לישב שם: אלא למאן דאמר כמין ספינה רוקדת שיש לה בית קבול וחדה למטה היכי הוו יתבי בזיכין בתחתית הלחם

ונמצאו שלא היו נוגעין באמצען לתחתית הלחם:

מקום עביד להו שוה בתחתית כדי מקום ישיבת

הבזיכין: בשלמא למאן

עין משפמ גר מצוה

א מיי' פ"ה מהלכות תמידין ומוספין הל' ט:

לעזי רש"י

קורי"ש [קויי"ט]. סירה פירק״ש [פורקי״ש].

שימה מקובצת (חידושי רגמ״ה) כמין תיבה פרוצה. שניטל

שיבת הבזיכין: בשלמא

העליון מהדפנות ווקרו העליון מהו פנחת של ארכה [שמכאן] ומכאן ולא נשאר [כי אם] התחתונה [והדפנות] של התחתונה [והדפנות] של רחבה וכך [לחם] הפנים מקפלין בראשו [מכאן מכסאן ספינה רוקרה. שהיא (חדא) [חדה] (מלמעלה) (מלמטה) וראשיה משפעין ועולין למעלה ובאמצע נמוכה: בשלמא למ"ד כמין מירה פרוצה ביינו דהיו. תיבה פרוצה היינו דהו יתבי הבזיכין על גבי הלחם . במה שהלחם שוה: אלא למ״ד כמין ספינה רוקדת שהיה לה בית קבול (וחדא) שהיה לה בית קבול (וחדא)
[וחדה] הוה [למטה] היכי
הוו יתבין הבזיכין בתחתית
הלחם. ונמצאו שלא היו
נוגעין באמצען בתחתית
הלחם: מקום עביד להו.
שוה בתחתית כדי מקום
שוה בתחתית כדי מקום . למ״ד כמין תיבה פרוצה היינו דהוו יתבי קנים שבין לחם בעובי מה שנקפל למעלה שהיה רוחב א) [השלחן] כרחבו של [הלחם]: אלא למ"ד כמין מתיה רוסדת היכי הוו יחרי מדביק חתיכת בצק (שיהיו שוה] באמצע ועליהם הקנים שוכבין: בשלמא למ״ד כמין . תיבה פרוצה היינו דסמיכי ליה סגיפיז ללחם שקפו הלחם עד קצה רוחב השלחו הלחם עד קצה רותה השלחן
הוא והסניפין על הארץ הם
עומדים ונוגעים בכל קפול
הלחם עד למעלה וסומכין
אותם: אלא למ"ד כמין
הלחם עד למעלה היכי סמכי
הוקדת היכי סמכי
הענים את הלחם דאינם
נוגעים על פני כל הקיפול
נוגעים על פני כל הקיפול אלא לקצות הלחם: דענול להו. לסניפין ב: סופין עד יגעו כמין סוויקולא ואותו ענול קאי תחת שיסועו עול קאי תחת שיסועו עולחים לכל קפול הלחם עולחים על השלחן הלחם מעמיד את הטניפין על השלחן והסניפין מעמידין קיפולי הלחם: היינו דבעינן סניפין, (כהלחם) [כי הלחם] אחד על חבירו שלא ידחוק ראשי חתוך הלחם לחוץ: ראשי התוך הלחם לחוץ: אלא לקצות הלחם: דעגיל ראשי חתוך הלחם לחוץ: סניפין למה לי. והלא קיפולו ישר ואינו משופע ולא ידחוק אחד את ראש חבירו לחוץ שקיפולו שוה: ודאי למ״ו כמיז תיבה פרוצה לא היו כמין תיבה פרוצה לא היו
צריכין סניפין למסמכינהו
אלא משום הכי היו סניפין
שהם מפוצלין שעל גבי
פיצולין מכאן מוכאן מונחים
הקנים ולא על גבי הלחם
ממש כדי שלא יפרוס הלחם
"שטל" לא יפרוס הלחם
"שטל" לא יפרוס הלחם שאילו לא היו הסניפין הסומכין את הלחם והקנים: . אגב יוקרא דלחם תלחי היה נופל התחתונה תלח תלחי: סניפין על גבי השלחן מונחים. שהיה כופף ראש

כמין תיבה פרוצה. דשולחן רחבו חמשה לרבי יהודה (לקמן דף 11.) וששה לרבי מחיר ולחם חרכו עשרה ורחבו חמשה ונותנין ארכו כנגד רחבו של שולחן וקופל לרבי יהודה טפחיים ומחלה מכאן

> כנגד זו ושוליים רחבין ופרולה מלמעלה כמין ספינה רוקדת ואין לה שוליים אלא מלמעלה רחבה ומלמטה כלה והולכת עד כאלבע ושני ראשיה חדין והולכין וגבוהין מלמעלה ואין נוגעין . במים כך פי' בהונטרס ומתוך פירושו נראה דפתוח הלחם יו מלמטה ושני ראשין חדין כספינה החדה בראשה ובסופה כדי לרוץ מהרה כך הלחם חד בראשו יו ובסופו (של חד) לד אורך השולחן ולהכי פריך למאן דאמר כמין ספינה רוקדת היכי יתבי קנים הלא ראשן חדין ואין יכול לישב שם אלא קנה אחד באמלעיתו ואע"פ שהיו שם ד' סניפין של זהב מפוללין בראשיהן כדי לקבל ראשי קנים מ"מ בעינן שיהא מ) לחם משאן חזק באמלען שלא יתקפלו מכובד הלחם ומה שלייר בקונטרס לורמו כזה הם החידודין שבראשו שבראשו ושבסופו של אורך השולחן ולצד רוחבן שהיו דופני הלחם מאריכין ומרחיבין בענין זה שכופפין לנד ראשו ולכך מפרש לקמן דסניפין עגיל להו מיעגל אבל גובה הלחם שי מאמצעית לא היה הולך ומגביה בשיפוע מכאן ומכאן עד שהיה הולך ומרחיב עד ה' טפחים והם השוליים הממלחים

רחבו של שולחן 'י ואחד כופל מכאן ומכאן כמו דופן זקוף לר' יהודה טפחיים ומחלה ולר' מאיר טפחיים כזה* אבל מה שפי' בקונטרס ושני ראשיה חדין והולכין וגבוהין למעלה ואין נוגעין במים אם רוצה לומר כעין ספינות שלנו שראשו וסופו משופע והולך ואינו נוגע במים נמלא דכי מסדר ליה ללחם על השולחן לא יתיב

לחם אקנים המונחים בראש הלחם שתחתיו ובסופו דלא יחיב אלא אקנה אמלעי בלחודיה ויש מפרשים דהיינו הא דפריך אלא למאן דאמר כמין ספינה רוקדת קנים היכי הוו יתבי כלומר היאך היה יושב הלחם על הקנים פירוש היכי הוו יחבי קנים ל) כמשפטו שישב הלחם עליהם ומשני מורשא עביד להו שהיה מדביק בלק בשולי הלחם מתחתיו בחודו שלמטה כדי שישען על הקנים וחין הלשון משמע כן כלל לפיכך נראה שהלחם בראשו ובסופו שכלפי אורך השולחן אין הולך ומשפע כלל אלא זקוף וא"מ למאן דאמר כמין ספינה רוקדת היכי מיפרשא מתני׳ דלחם הפנים ארכו עשרה ורוחבו חמשה וקופל לר׳ יהודה טפחיים ומחלה מכאן וטפחיים ומחלה מכאן ולרבי מאיר טפחיים דכיון דלמטה כלה והולך עד כאלבע היכי חנן נמצא ארכו ממלא רחבו של שולחן הא חסר ליה מה ששוליו הולכין וגבוהין מאמצעיתו

מכאן ומכאן דכי פשטת ליה קממלא ליה ותו לא וכי משפעת ליה חסר ליה פורתא ושמא ההוא פורתא לא חשיב ועוד קשה הא דאמר רבי יוחנן (לקמן ד׳ 11.) לדברי האומר טפחיים ומחלה קופל נמלא שולחן מקדש ט"ו טפחים למעלה הא גבוה טפי לרבי יוחנן גופיה כיון דאמר כמין ספינה רוקדת ולריך לומר דלא הוי טפח ואמרינן לקמן כיון דלא הוי טפח לא קחשיב ודוחק הוא שהרי ששה לחמים היו זה על גב זה ואי לכל חד וחד לא סליק שתות טפח מאי קא פריך למ״ד כמין ספינה

וטפחיים ומחלה מכאן ולרבי מאיר טפחיים מכאן וטפחיים מכאן נמלא שהיה כמין תיבה פרולה ב' דפנות זו

רבי חנינא אמר "כמין תיבה פרוצה ר' יוחנן אמר כמין ספינה רוקדת בשלמא למאן דאמר כמין תיבה פרוצה היינו דהוו יתבי בזיכין אלא למאן דאמר כמין ספינה רוקדת היכי הוו יתבי בזיכין מקום עביד להו בשלמא למאן דאמר כמין תיבה פרוצה היינו דהוו יתבי קנים אלא למאן דאמר כמין ספינה רוקדת קנים היכי הוו

וגבוהין למעלה ואין נוגעין במים. ולהכי קרי לה רוקדת שמרקדת והולכת מהר: היינו דיתבי בזיכין. של לבונה בתוך לחם העליון כדכתיב (ויקרא כד) המערכת לבונה זכה דהואיל והשוליים רחבים היו יושבים הבזיכין עליהם יפה: אלא למאן דאמר כמין ספינה רוקדת היכי יתבי בזיכין. הא אין לו שוליים: מקום הוה עביד להו. בעובי אחד הדפנות היה מתקן להן בית מושב: בשלמה למ"ד כמין חיבה פרולה. ב] היו הדפנות: היינו דיתבי **קנים.** דקתני מתניתין [א.] כ״ח קנים היו שם שהיה נותן ג' קנים של זהב על הלחם ג] הראשון יו[האחד] ראשו של קנה על דופן זה ורחשו דן (של) חחר על דופן זה ועל הקנים היה מושיב לחם אחר עד שהם שש חלות זו על זו ומבדילין הקנים בין חלה לחבירתה כדי שלא יתעפשו: אלא למאן דאמר כספינה רוקדת היכי יחבי קנים. והלא ראשן חדים ואין יכול לישב שם אלא הנה אחד באמלעיתו: מורשה עביד להו. אצל הראש מכאן ומכאן ומדביק מעט בלק לקבל את הקנים: בשלמא למאן דאמר כמין חיבה פרולה. שהיו

כמין תיבה פרולה. שניטל כיסויה ושתי דופנותיה זו

כנגד זו כך הלחם היו לו ב' דפנות ושוליים רחבים כזה:

כמין ספינה רוקדת. א] קווי"ש ואין לה שוליים אלא

מלמעלה רחבה ומלמטה כלה והולכת עד כאלבע כזה

וב׳ ראשיה חדין והולכין

סניפין ללחם דקתני מתני' [1:.] ארבעה סניפין הן היו שם מפוללין בראשיהן שנים לסדר זה ושנים לסדר זה שהלחם ין מונח ארכו לרוחבו של שולחן וקופל למעלה מיכן ומיכן מה שאורך הלחם יתר על רוחב השולחן והן הן דופני הלחם ולמאן דאמר כמין תיבה פרולה ין כפול שהדפנות זקופות בשוה: היינו דסמכי. שני סניפין שקורין פירק"ש העומדים בקרקע ה] ארוכות וגבוהות עד לחם

הדפנות זהופות בשוה היינו דסמיכי

פיצולין הרבה כזה שראשי הקנים שעל כל לחם ולחם מונחין בן על אותם פיצולין: אלא למאן דאמר כמין ספינה רוקדת. עשויין הדפנות בשיפוע היכי סמכי סניפין ללחם והלא אין הסניפין נוגעין אלא מעט בראשו של לחם ין ואין יכול לסמוך שארי דופנותיו שלא ישבר: דעגיל להו מיעגל. יאן אין

הסניפין עומדין זקופין אלא עשויים כחלי מעגל שקורין לירקל"א כזהדי ואותו עיגול תחת שיפועו של לחם וסומך את כל הלחם וראש הסניף סומך לראש הלחם. מיעגל נירקל"א כדקרינן חוני המעגל על שם עוגה (תענית דף יט.): היינו דבעינן סניפין. שאין שולי הלחם רחבים ואינו יושב יב]: אגב יוקרא דלחס. שזה מונח על זה מכבידו: סלח. נשבר כמו תילחי תילחי (חולין דף נג:): סניפין

על גבי שלחן מונחים. ודעגיל להו כדחמרן: אלא למ"ד כמין תיבה פרולה. והוו הדפנות שוות וזקופות תו לא מלו קניפין למיתב על השלחן: הלחם מעמיד את הסניפין. ששיפועו של לחם מונח על קיפולוף) של סניף יגן כדאמר דעגיל מיעגל והסניף מעמיד הלחם שלא יפול:

רוקדת היכי יחבי בזיכין הא אין משפיעין השוליים אפילו שחוח טפח וי״ל דאפילו הכי משמע ליה דלא יחבי בזיכין שפיר דבעינן י־! שלא יהו נוגעין כל עיקר וא"ת אכתי הרי לחם הפנים עוביו טפח כדאתרינן בפסחים בפרק כל שעה (דף לו.) נתצא שולחן מקדש טובא וי"ל דאותו עובי טפח היה בתוך הקיפול שהקיפול טפחיים ומחלה לרבי יהודה או טפחיים לרבי מאיר: דםמבי דיה סניפין דדחם. נראה דקניפין רחבין חמשה כרחבו של לחם ומפוצלין בראשיהן ? דאמר פי׳ בקונטרס שראשי הקנים של כל לחם ולחם מונחין באותן פיצילין ולפי׳ זה היו הפילולין זה למעלה מזה לר׳ יהודה טפחיים ומחלה ולרבי מאיר טפחיים במדת גובהו של לחם ואפשר דאותן פילולין היו כעין פגימות לראשי הסניפין כמדת עובי הקנה ותימה דבמתני׳ תנן (לקמן דף זו.) ד' סניפין של זהב היו שם מפוללין בראשיהן כדי שיהו סומכין בהן את הלחם וכן קתני לקמן בברייתא שבהם סומכין את הלחם ואין מזכיר בשום מקום כלל נחינת ראשי הקנים משמע דלא בעי העמדה אלא ללחם התחתון המונח על טהרו של שולחן ובחוספתא (פי״א) נמי תניא ד׳ סניפין היו שם שבהן סומכין את הלחם משמע חלה התחתונה דווקא ולא אפשר להיות כלל למאן דאמר כמין ספינה רוקדת: תרח. כמו נפל מילחי מילחי דפרק אלו טרפות (סולין דף נג:):

כמין ישר ואינו משופע לא ידחוק אחד ראש חברו לחוק שקיפולו שוה: ודאי למאן דאמר משום תיבה פרוצה לא הוו צריכי סניפין למסמכינהו אלא משום הכי הוו סניפין שהן מפוצלין שעל גבי פצולן מיכן ומיכן מונחין הקנים ולא על גבי הלחם ממש כדי שלא יפרוס הלחם שאילו היו הסניפין שסומכין הלחם והקנים: אגב יוקרא דלחם תלח הוה נפיל התחתונה תילחי תילחי: סניפין על

גבי השלחן מונחין. שהיה כופף ראש הסניף תחת שפוע הלחם שיעמדו בו הסניפין: הלחם מעמיד את הסניף. ששפועו מהדק רגליו על השלחן והסניף מעמיד הלחם שלא יפרוס:

יתבי מורשא עביד להו בשלמא למאן דאמר כמין תיבה פרוצה היינו דסמכי ליה סניפין ללחם אלא למאן דאמר כמין ספינה רוקדת היכי סמכי ליה סניפין ללחם דעגיל להו מיעגל בשלמא למאן דאמר כמין ספינה רוקדת היינו דבעינן סניפין אלא למאן דאמר כמין תיבה פרוצה סניפין למה לי אגב יוקרא דלחם שתלח בשלמא למאן דאמר כמין ספינה רוקדת סניפין על גבי שלחן מונחין אלא למ"ר כמין תיבה פרוצה סניפין היכא מנח להו אארעא מנח להו אין דאמר רבי אבא בר ממל לדברי האומר כמין ספינה רוקדת סניפין על גבי שלחן מונחין לדברי האומר כמין תיבה פרוצה סניפין ע"ג קרקע מונחין כמאן אזלא הא דא"ר יהודה הלחם מעמיד את הסניפין והסניפין מעמידין את הלחם כמאן דאמר כמין ספינה רוקדת העליון סומכין הלחם שלא ישברו דופנותיו ולהכי מפוללין בראשיהם

ظيظيظ<u>ا</u>يظيظيظا

דאמר כמין תיבה פרוצה היינו דהוו יתבי קנים. שבין לחם ללחם על גבי מה לחם ללחם על גבי מה שנקפל למעלה שהיה רוחב הקפול כרחבו של לחם: אלא למאן דאמר כמין ספינה רוקדת היכי הוו קיתבין קנים על גבי ראשי הלחם שהן חדין: מורשא עביד להן. לסוף הראשון . היה מדביק חתיכה בצק דקה

היה מדביק חתיכה בצק דקה בשבע ועליהן הקנים שוכבין: בשלמא למאן באסכי להוא דאמר תיבה פרוצה היינו שלקפול הלחם שקפול הלחם שקפול הלחם שקפול הלחם הסניפין עו החבעים עו להאין החבעים עו למעלה וסומכין עומדין ונוגעין בכל קפולי האוד, אל למאן דאמר הלחם עד למעלה וסומכין מכיין ספינה רוקדת היכי אות; אלא למאן דאמר מכין ספינה רוקדת היכי אונצין של פני כל הקפול כמכי קנים ללחם. אינן נציען של פני כל הקפול כמכי כל היבי כל הקפול כמכי בליים ליחם. אינן בעים בליים בליים ליחם ביינו בליים ליחם ביינו בליים ביינו ביינון החבים ביינון ביינון החבים היכים ליחם ביינון ביינון החבים היכים ליחם ביינון ביינון החבים היכים ליחם ביינון ביי נוגעין על פני כל הקפול אלא לקצות הלחם: דעגיל

א) אולי צ"ל הקיפול וכ"ה ברגמ"ה. ב) אולי צ"ל והיו כפופין כדי שיגעו ללחם ועשויין כמין צירקלא ואותו עיגול קאי וכו"

של נמחק: ס) סניפין של זהב: ו) שהלחם נתון ארכו: ו) פרוצה שהדפנות: ס) בקרקע אצל השלחן: ע) באותם פיצולין: י) לחם ואיך יכולים: י6) מיעגל שאין: יע) יושב עליו: יג) סניף והסניף מעמיד את הלחם כדאמרן: יד) שלא יהו נוגעין ס"א נוטין כל כר נ"א נוגעין :כל עיקר בדופן